

kan man efterhaanden regne med disse Tilskud, men derved vil jo Lovforslagets Virkning blive meget flydende og meget forskellig rundt omkring i Landet, og det faste Fundament vil, som sagt, ikke i samme Grad være til Stede som i Kommissionens Forslag. Men deraf følger, at de betydelige Tal, som opgives i Slutningen af Mindretallets Betænkning, let kunne komme til at fremtræde som en Skueret, der ikke i Virkeligheden vil faa nogen større Betydning. Jeg anerkender imidlertid, at et saadant Standpunkt kan være fuldt berettiget, og jeg anerkender i Særdeleshed, at dette ærede Mindretal kun har ønsket at fremsætte dette Forslag som et Forhandlingsgrundlag i Kommissionen og ogsaa her i Tinget, men at det i øvrigt har tiltraadt Kommissionsbetænkningen. Det samme gælder jo med Hensyn til den af det ærede Medlem for Nørresundby (Jensen-Sønderup) affattede Mindretalsbetænkning, og der er for saa vidt ingen Anledning til i nogen større Grad at fordybe sig i disse Mindretalsbetænkninger, som selvfølgelig ogsaa ville blive drøftede i det Udvalg, der forhaabentlig bliver nedsat.

Jeg skal slutte disse korte Bemærkninger, idet jeg atter udtaler min Anerkendelse af og Tilfredshed med, at Forslaget har faaet en velvillig Modtagelse, og idet jeg udtaler et Ønske om, at denne Velvillie ogsaa i Fremtiden maa blive Forslaget til Del, saaledes at det kan lykkes os at faa det gennemført i en nær Fremtid.

Endnu vil jeg kun sige, at de Hensstillinger, den højtærede Indenrigsminister gjorde, kan der selvfølgelig være al god Grund til at tage under Overvejelse i det kommende Udvalg, og navnlig efter den højtærede Indenrigsministers Udtalelser er jeg ikke i Tvivl om, at vi der nok skulle komme til Enighed om Affattelsen af de Enkeltheder, som Ministeren gjorde opmærksom paa.

Martin Olsen: Jeg vil gerne først til den ærede Ordfører for Flertallet, Kommissionens ærede Formand (Thomas Larsen), gøre opmærksom paa, at han befinder sig i en Vildfarelse, naar han mener, at jeg har omtalt det foreliggende Forslag saaledes, at jeg, naar jeg gik med dertil, gik paa Akkord med Uretten. Jeg har ikke omtalt en Arbejdsløshedskasse i Almindelighed og Forslaget i Almindelighed som en Gaaen paa Akkord med Uretten. Det, jeg hævdede, var, at skulde man

ordne denne Sag fuldt ud, saa skulde man afskaffe al Arbejdsløshed. Det er i denne Form, jeg har brugt den nævnte Ytring, og jeg har altsaa ikke udtalt mig i den Retning, som den ærede Ordfører mente. Jeg skal ellers ikke komme ind paa andre af de Ting, som den ærede Ordfører har talt om. Det var, saa vidt jeg kunde se, lutter Velvillie og delvis Imødekommen af det, som jeg har anført — en enkelt Ytring af den ærede Ordfører om Fagforeningerne kommer jeg til senere sammen med en Omtale af dette Forhold i Almindelighed.

Det ærede Medlem for Slagelse (Lange) vilde mene, at jeg havde omtalt det Forslag, som et tidligere æret Medlem en Gang forelagde her i Tinget og senere forelagde sammen med flere ærede Medlemmer, paa en Maade, som efter hans Mening var for nedsættende. Ja, jeg skal gerne sige, at Udtrykket var maaske lidt for stærkt, det var ikke det, man ellers gerne plejer at bruge; men jeg mener nu, at det ikke var noget godt Forslag, og hvis det kan trøste det ærede Medlem, skal jeg gerne forandre mine Udtalelser til at kalde det Udvækster eller Vorter eller saadant noget; men grimt var det nu, det er ganske afgjort. Det ærede Medlem mener, at jeg har fremsat min Kritik af det omtalte Forslag for at skade det Parti, han tilhører. Ja, vi staa jo i forskellige Partier og bekæmpe hinanden, og det er selvfølgelig ikke for at gavne Højrepartiet, at jeg har sagt det; det skal jeg villig indrømme. Men det var for at gavne Arbejderne, fordi jeg vilde have Forslaget bedre end det Forslag, og fordi jeg mener, at det Forslag, Kommissionen har forelagt her, er betydelig bedre, er et langt smukkere Barn end det andet, som jeg har omtalt saa nedsættende.

Og saa havde det ærede Medlem taget sig for at citere enkelte af mine Udtalelser under Behandlingen af hans og hans Venners Forslag under dets Gang gennem de forskellige Stadier, og jeg skulde altsaa ved Sagens første Behandling have sagt, at jeg anbefalede Forslaget. Ja naturligvis; det gør man jo ved enhver Ting, som gaar i en Retning, som man ønsker, at en Sag skal gaa, men naturligvis ikke helt og holdent, som den foreligger. Hvis det ærede Medlem vil se det efter helt igennem, hvad jeg har sagt, saa vil han se, at jeg under den omtalte Sags Behandling paa de forskellige Stadier har udtalt Gang paa Gang Kritik af det For-